

Sommerferietur til Nordkap 17-28 juni 2022

Forberedelser:

Allerede på vores dejlige tur til Děčín i Tjekkiet sidste sommer, gik Ilhami og jeg i gang med at tale om dette års tur, en tur til Nordkap. Jeg selv havde gjort turen i 2012 sammen med Christian Fisker Møller fra nordjylland, og var helt frisk på en ny tur.

I vinters startede vi med at planlægge turen. Der var mange forslag på bordet. Sajjad, en anden ven, ville dengang også gerne med, men måtte senere springe fra, fordi det lige kom til at passe, at han skulle være morfar medes turen gennemførtes.

I det tidlige forår kom den plan endelig frem, som vi var ret enige om. Planen gik i store træk ud på følgende og med dette turbudget.

Dato	Tur	km	Kr.
17-06-2022	Albertslund til Hirtshals + færge til Stavanger Benzin 307 kr. Færge mols 245 kr. Færge Stavanger 1650. Mad 200	354	2400
18-06-2022	Besøge Ilhamis familie. Gave		250
19-06-2022	Stavanger -> Nesjartun camping Benzin 425, mad 200	490	625
20-06-2022	->Trollstigan – Atlanterhavsvejen – Tråsåvika camping. Benzin 360, mad 200, færger 200	430	760
21-06-2022	->Mo i Rana Camping – benzin 429 kr. Mad 200.	508	629
22-06-2022	->Skagen camping – benzin 313, Færge 370. Mad 200	370	883
23-06-2022	->Fosseng camping – benzin 355. Mad 200	420	555
24-06-2022	->Forever Two Wheels MC camp. Benzin 350, mad 200	410	550
25-06-2022	->Nordkap camping + Nordkap. Benzin 200, mad 200, Nordkap 300	245	700
26-06-2022	->Hetta Village Finland. Benzin 380, mad 200	462	580
27-06-2022	->Boden camping og bad, benzin 360, mad 200	431	560
28-06-2022	->Överhörns camping. Benzin 375, mad 200	454	575
29-06-2022	->Redwings Mora camping. Benzin 360, mad 200	440	560
30-06-2022	->AB Kinnekulla camping. Benzin 300, mad 200	327	500
30-06-2022	->Hjem. Benzin 420, mad 200	483	620
	Ialt dertil 12 overnatninger af 250,-	5824	13747

Vi lavede følgende pakkeliste og havde begge det hele med, for at den ene kunne fortsætte, hvis den anden følte hellere at ville vende næsen hjemad undervejs.

- Telt, sovepose (varm), pude. Luftmadras. Lille stol (letvægts fra Kina), lille bord (fra Kina).
- Kogegrej med min 2 små gryder og en keddel.
- Spisesæt, fx fra spejdersport, med flad og dyb tallerken og bestik.
- Kniv, kartoffelkniv og grydeske til madlavning.
- Salt, peber, sukker og universal krydderi.
- Havregryn, pulver/konserves mad til nødsituationer, hvor man ikke lige kan skaffe friske madvarer. Vi havde også tyrkisk mad med, både konserves og pulver (supper).
- Nok øl, så vi kunne nyde en hver dag efter endt tur. En flaske Fernet Branca og en Whisky.
- Tændstikker. Viskestykke. Lille flaske sulfo.
- Lommelygte (mest til syd for polarcirklen).

Tøj:

- 10 sæt underbukser/strømper
- 8 t-shirt
- 2 par lange bukser, et par korte.
- 1 sweater, 1 foret windbreaker.
- 1 sommerjakke.
- Små sko og sandaler
- Motorcykel sæt bukser, jakke, helst vandtæt fx GoreTex.
- Mindst 2 par MC-handsker, gerne et sæt overtrækshandsker vandtæt.
- Hjelmhue med windbreaker til halsen.
- God styrthjelm med udluftning og behandlet mod dug.
- Lille førstehjælpsæt, hovedpinepiller, toilettaske med det normale indhold.
- Letvægtshåndklæder af den type som tørrer efter en halv time på tørresnoeren, eller et antal af de mest slidte som kan smides ud efter brug.

Værktøj o.l.

- Unbraco sæt.
- De mest nødvendige fastnøgler
- Papegøjetang
- Skruetrækker lige og kryds
- Lille bundt strips
- Motorolie til efterfyldning
- Kædeolie til Kawasakien

Cyklerne havde vi begge forberedt med USB stik ved styret, GPS. Vi havde begge samtale anlæg i hjelmen, som vi sørgede for at få parret en aften, inden vi tog afsted.

Selve turen:

Dag 1.

Spændt kørte jeg fra Hillerød ned til Ilhami i Albertslund. Sajjad ville følge os til færgen på Odden og havde medbragt lidt lækkert til morgenkaffen. Vi fandt et bord/bænke sæt uden for et hus, ganske tæt på færgen. Bankede på det private hus og bad om lov til at benytte sættet. Det var helt fint, bare vi ryddede op efter os. Frem kom benzin fyret og snart var der varm nescafe, boller med ost og croissanter.

Derefter sagde vi farvel til Sajjad og ønskede for ham, at hans datter uden for meget smerte eller komplikationer, fik født hans første barnebarn, medens vi var væk. Vi kom om bord på færgen, hvor vi blev anvist at holde med forhjulet mod skibssiden, hvilket bevirker, at surringsremmene ikke passer med sæddet. Det kan de godt gøre bedre på Mols linien. Tidligere bakkede man ind på plads, og så passer det. Vi kom i land i regnvejr og kørte mod Hirtshals. Det var skiftende regnvejr. Jeg nød vindskærmen, som jeg havde monteret på min V7, som virkelig tog vindpresset på motorvejen og gjorde turen til en leg. Vel ankommet hos Dorthe fik vi en kold øl til at starte med. Så serverede hun en dejlig fiskeanretning med sovs og kartofler (som det jo sig bør, i den del af landet 😊). Det var rigtigt sødt af hende. Vi kørte afsted, så vi kunne nå at komme om bord. Tankede lige i Hirtshals centrum først. På færgen, var der kun brede voldsomme og voldsomt beskidte lastbils surringsremme (Det kunne færgeselskabet også gøre bedre), men fast stod cyklerne da. Vi fik kæmpet os op til vores kahyt for så at konstatere, at de chip kort i pap, som jeg havde fået i billetlugen på kajen nok stadig lå i topboxen. Af med mc tøj og ned igen. Jeg fandt en purser som kunne hjælpe mig igennem det nu låste elevartor system, så jeg kunne komme ned på dækket og til min topbox. Op igen. Fin kahyt med 2 senge, rent sengetøj, pænt badeværelse. Efter at have siddet lidt

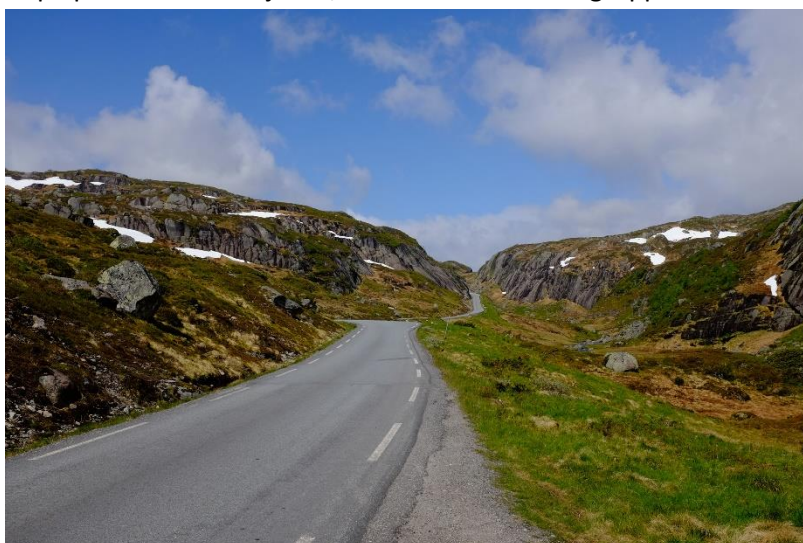

oppe ved cafeteriet, gik vi trætte i seng og sov faktisk til lige før vi var i land og skulle være klar.

Dag 2.

Hurtigt bad til begge og så ned til cyklerne. Vi var lidt nervøse for om de norske toldere ville kontrollere os. Man må kun have 6 øl med pr. voksen og vi havde 40 i alt. Men ingen kontrol. Ilhamis svoger ventede på os i havnen og vi fulgte efter ham hjem til familiens rækkehus. De var mægtigt søde. Far, mor og 2 børn, en pige og en dreng.

Vi ville ind og se Lysebotn, et mål som kom på planen i sidste øjeblik, faktisk fordi vi fandt gruppen MC Norge på FB, hvor der var et fabelagtigt billede af serpentiner svingene hele vejen fra fjeldet og ned til enden af Lysefjorden ved Lysebotn. Det var en lidt lang køretur. Først førte GPS'erne os ned til en færge, som kunne sejle os til Lysebotn, men vi ville jo køre, så ny rute og så kom vi ellers over noget meget smukt højfjeld med søer, smukke blomster/planter, sne, klipper og en smal vej som med vanlig norsk grundighed havde ualmindeligt meget autoværn (dog ikke lige hvor mit billede blev taget).

Vi nåede ned ad alle de mange serpentiner sving og endda en krølle i tunnel ind i bjerget og ud igen, for at komme helt ned. Dette er filmet med GoPro, så vi har ingen billeder. Der er dog så mange billeder af turen på Youtube i forvejen, så vores er helt overflødig.

Lysebotn med udsigt ud ad Lysefjorden.

Vel hjemme igen, gik vi en dejlig tur ned til Stranden med Ilhamis svoger Yahya og hans søn Yakup. Den lille

dreng for over klipperne og jeg fik dette søde billede, hvor han sidder stille et øjeblik og kigger ud over havet.

Efter en dejlig aftensmad, som bestod af Linsesuppe, Dolmar med ris/rosiner, æg/kartoffel ret, virkeligt lækkert, tog Yahya os med på aftenstur i Stavanger centrum. Herunder er der lidt billeder fra denne tur

Udsigt fra hængebro i havnen over havneområdet.

Udsigt fra udsigtstårn over Stavanger.

Fra havnen, svarer lidt til vores Nyhavn.

Da vi kom hjem, fik vi aften the og gik så i seng, for vi skulle jo tidligt op og videre på vores færd.

Dag 3.

Den søde familie var stået tidlig op. Morgenmaden var klar. Det havde Mesude og Ayşenur sørget for. Der var Oliven, æg og tyrkisk pølse, yoghurt og honning, brød, ost og dejlig morgenkaffe og the. Tusind tak for alt den gæstfrihed. 😊

Efter morgenmad pakkede vi cyklerne og kørte mod færgen ved Mortavika. Det regnede mere og mere. Ved færgen var der to andre MC'er. Da vi kørte ombord, kørte de to andre helt frem. Jeg fulgte instinktivt efter, for de var norske og jeg tænkte, at de kendte nok til forholdene. En fejl, som jeg kom til at fortryde. Dækket vendte snuden nedad hvor vi kom til at holde. Trods vi satte cyklerne i 1. gear, rullede de frem og min væltede ind i en lastbil, medens vi stod i restauranten og fedtede med en færg app. Resultat, smadret vindskærm og brækket koblingsgreb. Lidt knubs på spejl og styr vibrations dæmper. En lille nedtrykning i crom kanten på mit speedometer. Øv altså. Der kom en løbende og jeg hørte vores cykler var væltet. For

ned. Ilhami kom ikke, han var ved at få forklaret noget som færgapp'en af en personale. Jeg kæmpede for at få Ilhamis tungt lastede Kawasaki på hjulene. Der kom flere passagerer til og med deres hjælp fik vi den op og bakket op på midten af dækket, hvor det var vandret. 1. gear igen og på sidestøtteben, så ned og få min på højkant, bakset op ved siden af Ilhamis. Så kom han ned og så helt chokeret ud. Det haglede og der kom nogle gevaldige vindpust hele vejen ind gennem dækket. Det var i det hele taget rigtigt øv, men vi kom sgu til at grine lidt ad det hele. Vi kom i land og turen gik videre imod færgen ved Valevåg. Det var

en mere blid tur. Det småregnede skiftende med udmærket vejr på vejen dertil og på færgen holdt regnen helt op. Videre til færgen ved Sandvikvåg. Ok vejr der. På turen forbi Bergen skal det jo regne og det gjorde det også. Vi nåede op til færgen Oppedal-Lavik og kørte så i super flot vejr til Nesjartun camping. Undervejs måtte vi stoppe flere gange og tage smukke billeder.

Vel ankomme til Nesjartun Camping blev vi overrasket over, at det slet ikke var dyrt. 180 NOK for en teltplads med gratis varmt bad, adgang til veludstyret køkken og den smukkeste udsigt over en sø. Ilhami fik sin drone i vejret og jeg har endnu til gode at se resultatet.

Nesjartun camping.

Jeg fik fjernet resterne af min smadrede vindskærm. Gemte stiverne, så de kan genanvendes med en ny skærm. Der blev tjekket olie på begge maskiner. Ingen behov for efterfyldning. Ilhami smurte sin kæde.

Ilhami lavede dejlig hønskødssuppe og dertil fik vi dolmar med ris pakket ind i vindblade i en blanding af olivenolie og lidt sur sovs.

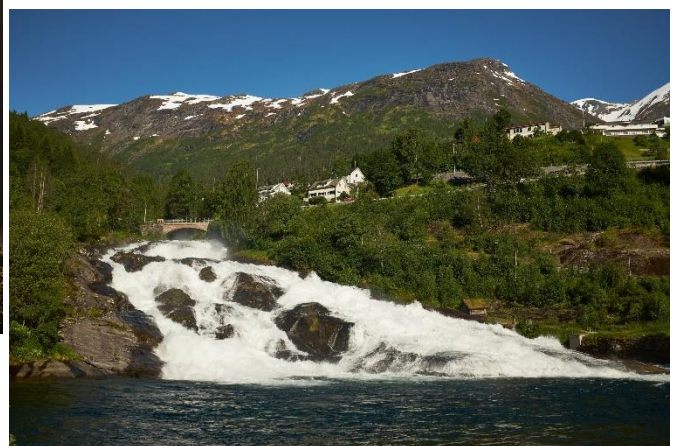
Vi kom til at drikke hele 3 øl hver af beholdningen og sad længe og hyggede på vores medbragte kina stole. (ikke Wegner's kan jeg betro jer), men de var nu udmærkede.

Dag 4.

Jeg var først ude af posen. I et hurtigt snuptag var både luftmadras og sovepose pakket væk. Så løb jeg ned og lavede dejlig havregrød, som vi nød med lidt sukker på og kaffe dertil. Teltet blev hurtigt med dugvådt pakket sammen, cyklerne pakket og kl. 7 forlod vi pladsen med kurs mod Geiranger fjorden. Vi

ramte den ved Hellesylt, netop da en stor luksus liner var på vej ind i fjorden. Der var også et meget smukt vandfald. Vi købte en flækket flytte med æg og rejer, som vi spiste på bænken foran COOP. Så kørte vi imod Stranda, hvor vi tog færgen over Geiranger fjorden. Herfra kørte vi videre langs fjorden, hvor der blev gjort holdt nogle gange, for at fotografere. Det var simpelt hen top dollar vejr og alt var så smukt så smukt.

Vi kørte så op på fjeldet fra byen Sylte (hvor der så ud til at være en kjempefin camping). Vi nærmede os Trollstigen oppefra og kørte efter et stykke tid mellem høje snedriver. Vi gjorde holdt og fik taget et par billeder.

Pludselig var vi ved Trollstigen. Vi parkerede ved siden af et par, som var på Harley Davidson fra Kuwait. Vi mødte også en dansker på Harley med efterløber.

Trollstigen var bare en super oplevelse. Vi gik ud på alle de platforme der var, tog billeder, nød det gode vejr og den dejlige bjergluft, før vi kørte ned. Nedturen er desværre også på Gopro film, men igen henviser jeg til youtube, hvor man kan finde de første 20 klip af turen ned eller op ad Trollstigen.

Stitch af 9 billeder, så man kan se vejen ned.

Efter vi havde kørt ned, fortsatte vi ud ad dalen men ser ovenfor. Der var tæskevarmt. Vi fandt en eng, som vi lige kunne styre ind på. Her fik vi frokost, som bestod af brød, makrel i tomat, ost, smøreost og kyllingpostej. Dertil tog vi faktisk en enkelt øl og efterfølgende en kop kaffe, slappede lidt af i varmen og nød udsigten, før vi satte os på cyklerne og fortsatte ud mod atlantehavsvejen. Vejen ud til Atlanterhavsvejen snoede sig om isfjorden og vi måtte også have en færge. Vi kørte over Molde

og Eide ud til hvor vejen starter. Selve Atlanterhavsvejen var smuk men måske havde der været så meget hype omkring den, så det var årsagen til, at vi ikke blev helt så imponeret, som vejen måske berettiger til.

Det kan også være fordi vi allerede på samme dag havde set den smukke Geiranger fjord og kørt ned ad Trollstigen. Vi kørte hen over Atlanterhavsvejen og tilbage igen. Der var ingen billeder, men vi filmede turen med vores hjelmkameraer. Jeg har taget et billede ud af filmen, for lige at vise den mest spændende bro fra den rute.

Turen videre fra Atlanterhavsvejen gik hele vejen

tilbage til Eide, før vi kunne dreje mod nord igen. Vi kørte op mod Trondheim. Vejret var lidt blandet med

tørvejr og regn. Landskaberne var ligeså lige blandede. Da vi nåede området, som ifølge vores oprindelige plan skulle være slutningen på dagens tur, besluttede jeg, som kørte forrest, at Trondheim muligvis har myldretid om morgenen, så derfor fortsatte jeg forbi byen og vi kom op til Storsand Gård Camping. Her lejede vi en hytte. Umiddelbart var prisen høj, sammenlignet med hotel, for vi skulle jo selv hente vand og næste morgen skulle der gøres rent. Det kostede 1050 NOK for en hytte, den hidtil højeste pris jeg har betalt for sådan en, men til gengæld var den med udsigt ud over Trondheimsfjorden fra 1. parket, så prisen glemte vi hurtigt igen, da vi fik en kold øl og en fernet branca på verandaen, sammen med lidt tyrkisk suppe og dolmar.

Det var her jeg virkelig blev nervøs over mit bagtøj. Der var helt vildt mange oliepletter og olie som var løbet ud over dæksiden på den side, hvor kardan klumpen sidder. Jeg vurderede at det ikke var meget olie, som var kommet ud, for så havde det set meget værre ud. Havde engang en BMW, som havde en lille revne i topstykkets aluminium, hvorfra der kom olie ud. Det så meget slemt ud, men jeg kunne aldrig se det på oliebeholdningen. Jeg besluttede blot at holde øje med det.

Dag 5. Næste morgen var det rigtigt gedigent regnvejr. Vi fik pakket cyklerne, lod MC tøjet ligge på verandaen og fik gjort hytten rent. Vi besluttede at morgenmad var noget, som vi måtte spise på vejen. Jeg havde glemt at lade min hjelm op, så vi havde ikke strøm til lang tids samtale. Ilhami kørte forrest det første stykke. Målet var Mo i Rana. Der var bestemt myldretid, men det meste kom imod os, da vi jo kørte væk fra Trondheim i disse tidlige morgentimer (ca. kl. 7). Der var skiftevis motorvej, motortrafikvej og

landevej. Der var også et stykke på grus grundet vejarbejde. I Steinkjer passerede vi to kammerater, som var ved at tage regntøj på. Den ene kørte på en gammel stødstangs BMW og den anden på en Jawa 2-takter. Deres oppakning vidnede om, at de var på vej mod Nordkap. Det var de ikke, men den historie må du læse videre for at få. Vi fandt en tank, hvor der også var et supermarked. Købte et landgangsbrød med reje salat og en kop kaffe samt nogle sukkercager som var på tilbud og anvendte de bord/bænke som stod udenfor. Vi fik præcist spist i tørvejr før det regnede igen. Da vi var måske 60 km. Fra Mo i Rana fandt vi et bus skur, som vi anvendte til lidt hurtigt frokost, som var bondebrød med makrel i tomat og en kop dejlig varm kaffe. Der var et stykke skorpe til overs fra brødet. Det ville jeg kaste ind over en dyb grøft og hen over et elektrisk hegn ind til et får, som stod og brølede af os. Hvordan jeg bar mig ad ved jeg ikke, men jeg ramte, så fåret ikke behøvede at gå så meget som et skrid, men blot bukke hovedet ned og tage brødet. Så tog brøleriet fart og vi pakkede sammen og kørte videre. Da vi nåede campingpladsen i Mo i Rana, ville jeg leje en hytte, for jeg var her for 10 år siden og så kunne det jo være sjovt at leje den samme hytte. Alle hytterne var væk og der var ikke noget rum ledigt. Vi fik en aftale med Fjordgårdens hotel om en discount løsning som bestod i et rum uden udsigt til to, men med dejlig morgenmad til. Vi var ude og shoppe lidt gear, på pizzeria med nogle hollændere og sad og drak fernet branca med andre motorcyklister i foyeren, fortalte røverhistorier om ture og motorcykler og gik så i seng.

Dag 6. Næste morgen var vejret bedre. Vi havde talt om at køre kystvejen til Bodø, hvorfra vi skulle sejle til Lofoten. Men vi var usikre på hvor lang tid den tur ville tage, så i stedet kørte vi mod Saltfjeldet og ville så dreje fra E6 og køre af småveje til Saltstraumen og derfra til Bodø. Det var køligt og der kom lidt små byger

op mod Saltfjeldet. Det dårlige vejr stoppede dog igen og det var virkeligt flot oppe i fjeldet, da vi nåede til Polarcirklen.

På vej ned fra Saltfjeldet, drejede vi af ved Nesby og kørte af vej 812 med retning mod Saltstraumen. Det var en meget smuk vej, men med mange får på vejen. Der var hyggelige små landsbyer undervejs.

Vi stoppede også et sted ved en P-plads

for at nyde udsigten, selvom den lige havde været 1000 gange bedre på vejen 200 meter før. Det var dog alligevel flot.

Vi nåede Saltstraumen efter utroligt mange sving på vej 812 og det var en oplevelse. Sikke en strøm og jeg tror ikke engang vi så strømmen, da den var på sit stærkeste.

I midten af strømmen, har vandet godt nok fart på, men langs bredderne var der mange strømhvirvler.

Efter Saltstraumen, hvor vi i øvrigt kun blev en times tid, kørte vi til Bodø, i den plan, at sejle ud til Lofoten.

Da vi ankom til havnen, var der en stor digital tavle, som fortalte, at næste færge ville sejle kl. 13. Vi landede der kl. 12. Der var mange andre på MC, så snakken gik livligt. Der var også noget thailandsk gadekøkken i administrationsbygningen i havnen, hvor vi fik noget mad. Det var nok mere min smag end Ilhami's.

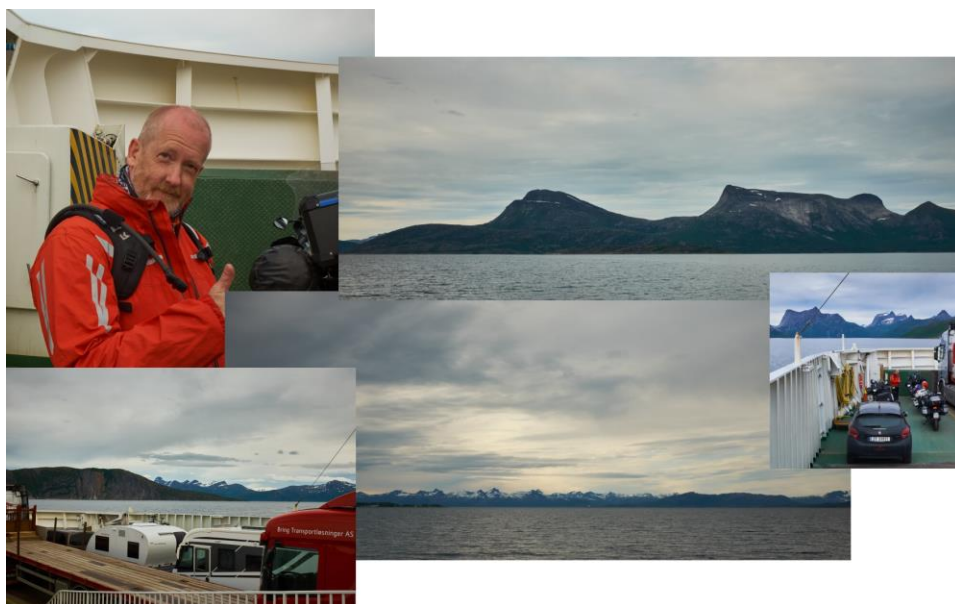
Vi lavede kaffe og tæt ved vores motorcykler holdt Olav fra Sverige. Han fik sig også en kop kaffe fra vores gryde. Han var på vej alene til Nordkap på sin store GS1250.

Kl 13 slukkedes tidspunktet på den digitale tavle og nu stod der så i stedet kl. 16. Med 4 timers sejltur ville vi lande kl. 20 og vejrudsigten for Lofotoen var nedslående. Vi besluttede at pakke sammen, køre ud

af køen og så tage fastlandsvejen mod Narvik. Det ville vise sig at være den rigtige beslutning. Netop fordi Lofoten er så populært, er E6 mod Narvik mindre beskrevet. Men den landevej er bare så smuk. Bjergene er ligesom større, dalene videre og der er så højt til loftet. Smukke farver med blå himmel, hvide kumulu skyer, grønne skove og blå vandspejl fra fjorde og søer. Det er en tur jeg vil huske længe. Jeg var over Lofoten for 10 år siden. Havde vejret der været godt, så ville jeg nok stadig anbefale den vej, men vi talte med dem, som var på Lofoten, og det havde bare været regn og tåge. Vi derimod, kørte i det smukkeste vejr mod Narvik. Måske fordi det var lidt sent, vi påbegyndte turen, fik vi ikke taget nogle billeder. Det var måske heller ikke så fotogent, fordi et kamera jo kun kan tage et lille udsnit, og udsigterne her var i sagens natur kæmpe store.

Derfor er minderne på harddisken mellem ørerne og læseren må nøjes med min beskrivelse. Vi ankom til havnen i Bognes og skulle sejle til Skarberget. Herfra er der lidt billeder i collagen til højre.

Sørenme om ikke Olav også var med færgen (ham i rødt). Efter vi kom i land, var han bare

væk. Han kørte så hurtigt, så det gad jeg slet ikke overveje at følge efter. Der var også et tysk par på hver sin BMW. Vi alle 4 stilede mod samme campingplads. En lille hyggelig camping ved fjorden nordøst for Narvik som hedder Hærsletta Camping. Vi mødtes da også om aftenen og fik en lille dram og en øl sammen med Olav. Tyskerne syntes så, at vi kørte vanvittigt hurtigt, men come on, jeg kører V7 med 50 hk og de kørte nogle kæmpe BMW med 100 hk begge to. (nå ja, en Guzzi styrer jo bare godt, så måske gik det lidt hurtigere en jeg normalt kører.). Ilhami havde ingen problemer med tempoet på sin Kawasaki 650 versus.

Den hytte vi fik på Hærsletta stod ret skævt, faktisk som om den var påbegyndt sin rejse på vej ned at bjerget i sit begyndende forfald. Men den var hyggelig og lugten indvendig var godkendt, ingen svamp eller andet. Der var kogeplade, så Ilhami fik hurtigt lavet noget dejligt aftensmad til os, som vi sad og nød, med fin udsigt over fjorden ved Narvik. Vejret var blevet lidt tungt, men det holdt stadigt tørt.

Jeg havde lidt overvejelser om natten, at jeg vist havde glemt at få tanket. Derfor var jeg lidt nervøs for, om vi hurtigt nok ville finde en tank, hvor jeg kunne fylde den op. Vi havde allerede kørt 360 km på tanken og det med god fart.

Dag 6. Næste morgen var vejret smukt. Der var lidt truende skyer som drev mod os ude fra havet, så vi besluttede at skynde os at få lidt havregrød og så pakke og komme afsted. Vi var også klart først afsted. Olav så vi ikke noget til om morgenen og tyskerne gik og rodede med deres oppakning, da vi forlod campingpladsen. Det var så tidligt, at nøglen måtte i postkassen, for butikken var ikke åben endnu. Der var heldigvis en tank, før jeg kørte tør og

jeg kunne fylde 19 liter på. Målet for dagen var Alta. Her ville vi gerne besøge "Forever two wheels camping", som havde fået meget ros på internettet. Det meste af turen blev vi forfulgt af et regnvejr, men kun få gange snittede uvejret vores rute lidt og der kom et par dråber. Vi havde ikke taget regntøj på og fik faktisk først brug for det i Alta, men da var det for sent. Det var en meget stor oplevelse med det uvejr, som stædigt blev ved med at forfølge os hele dagen. På et tidspunkt var uvejret foran os og det så ud, som om vi ville køre direkte ind i det. Vi kørte i sol, men længere fremme var uvejret som en stor mørk mur. Det gav nogle syn, som var helt fantastiske med meget stor kontrast, i en solbeskinnet forgrund og så den mørke baggrund. Vi var nødt til at køre ind til siden og tage et billede.

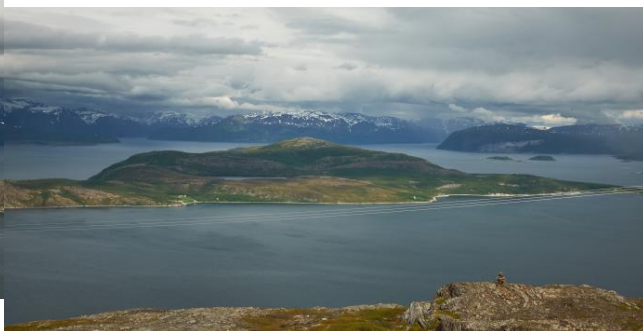

Umiddelbart efter billedet drejede vores vej kraftigt mod højre og vi undslap atter en gang uvejret.

Længere nordpå ved Kvaenangen var der et ufatteligt flot udsigtspunkt. Jeg kunne godt huske, at have stoppet her for 10 år siden også. Man kiggede ud mod nogle øer, hvoraf den store midt i udsigten havde været hjemsted for en fangelejr, hvor de norske styrker holdt tyske krigsfanger i begyndelsen af krigen. Lejren endte dog med at blive erobret af tyskerne og fangerne indgik igen i deres rækker. Der var ikke spor efter lejren, som man kunne få øje på, den store afstand taget i betragtning, men man kan faktisk tage ud på øen og finde stederne, hvis man vil bruge tiden. Skuet var fantastisk, med det forfølgende uvejr ude til venstre i panoramaet, øerne og fjorden midtfor. Kameraet kom frem igen. Ilhami forsøgte sig også med sin

drone, men den meldte, at batterierne var for kolde. Surt, ville have været flot.

Vi fortsatte videre mod Alta. Da vi nåede byen, var uvejret lige i haserne på os. Vi kørte i øvrigt over den midlertidige bro, hvor der havde været et lille uheld med en bro som styrtede sammen og undgik om vejen på 180 km, som havde bragt os helt til Finland og tilbage igen. Vi fandt stedet, hvor Forever Wheels MC camping skulle ligge, men der var ikke nogen camping. Manden som boede i huset var ikke direkte uvenlig, men var ret bestemt, da han sendte os videre, her kunne vi ikke være. Nu startede uvejret for alvor. Det væltede ned fra oven. Vi kørte igennem Alta og kom ud på nordsiden, hvor vi fandt camping Solvang. Der var en del mc'ister i forvejen. Et par kom gående med nyudleverede nøgler til en hytte, men receptionen var tom. Vi gik tilbage og spurgte dem, som lige havde fået nøgler. De fortalte, at det var en ung pige, som var gået ind i et hus. De pegede ivrigt på en villa som lå på campingplads området. Vi gik derover og bankede på. Den unge pige mente ikke der var flere hytter. Hun undersøgte det. Det viste sig, at fordi vi kun skulle overnatte en nat, så var der faktisk en 5 personers hytte med eget bad, toilet og fuldt udstyret køkken. Tro det eller ej, den kostede mindre end det lille hummer vi lejede på Storgårdens camping ved Trondheim. Ikke at den var billig, men rimelig i forhold til komforten. Vi var pladder våde, så tøjet blev hængt op, både på verandaen og i hytten. Vi havde i Steinkjer set et vennepar, som kørte på en gammel boxer BMW og en Java 350, stå og tage regntøj på i vejsiden. Nu var vi naboer. De var helt fine og trods de nu kun var 250 km fra Nordkap, så var det ikke målet. Nej da, der var Java træf i Alta. Rundt på pladsen mellem hytterne stod den ene fine Java efter den anden. Der var modeller helt fra efterkrigstiden og op til nu. Vejret skiftede, det blev varmt og solrigt. Vi gik en tur og så lidt på pladsen. Det er faktisk en dejlig

plads. Kameraet kom lige op igen til et udsigtsbillede fra pladsen.

Dag 7. Næste morgen var det en omfattende regngøring vi kom ud i. Det er jo helt vildt så meget to våde motorcyklister kan grise i sådan en flot hytte. Det tog en rund time at få pakket, gjort rent og komme afsted. Nu var det dagen hvor målet skulle nås. Nordkap! Igen havde vi glemt at tanke, for det hæftige regnvejr aftenen før havde aftvunget en hurtig afsøgning for overnatning. Jeg vidste, at vi jo skulle over det store fjeld før vi nåede Porsanger fjorden og kunne faktisk ikke huske, at der var tankstationer på ruten, fra min tur 10 år tidligere. Derfor lagde vi ud i afslappet tempo. Jeg nåede 400 km på en tank på denne tur og heldigvis var der da en tank, hvor vi kunne få fyldt op. Men de ville ikke godtage mit betalingskort. Jeg blev stædig og gik ind i butikken og fik lov at tanke og så betale efterfølgende, så gik det. Efter hjemkomst er jeg blevet klar over, at når man bruger google wallet til betaling, også hjemme, så er det udlandsbetalinger og jeg havde oversteget maksimum i løbet af Juni. Det var derfor det ikke virkede. Grænsen kan ikke hæves. Nordea's kundeservice på telefonen er useless, man kan ikke få fat i dem, medmindre man reservere en hel formiddag. Nå, ikke mere om det. Min rigtigt gode ven og rejsekammerat Ilhami, lånte mig bare fra hans kort, så alt gik jo som det skulle. Landskabet bliver meget vildt så højt mod nord. Det er så smukt at køre i det højland deroppe. Lange lige vejstykker, rensdyr til begge sider, meget få huse og snedækkede

bjergtoppe til hver side, som ikke er så høje, fordi vi i forvejen er meget højt oppe. Vi nåede Porsanger Fjorden og kørte op mod Nordkap. Undervejs gjorde vi stop for en god gang frokost. Her mødte vi et par fra Stuttgart, som var på cykel på vej mod Nordkap. Jeg kiggede lidt flovt ned på dunken foran på mit legeme og må sige, jeg må bukke mig i støvet for unge mennesker, som tager på sådan en langtur på cykel. Det er sgu en bedrift, som får ens egen rejse til at være lidt pensionist agtig i sammenligningen. Det unge par står ved bordet og har ligge pakket cyklerne for at tage den sidste distance op til Nordkap.

Efter en god frokost, fortsatte vores tur op mod Nordkap. Der var en del vejarbejde undervejs og vi blev pløret noget til i en tunnel, hvor vi skulle køre bag en lastbil, som udspyede både olie og mudder, faktisk så meget, at jeg næsten ikke kunne se ud af visiret bagefter. Måtte holde ind og gøre det rent. Der var ingen træer længere, kun nøgne klipper med et græstæppe på. Lidt rensdyr men ikke i det omfang, som jeg

oplevede ti år tidligere. Vi kørte gennem tunnelen til nordkaps øen "Magerøya" og trillede det sidste stykke op til klippen. Da jeg var her sidst, var det stormvejr. Denne gang var vejret mere mildt. Vi kom nok ikke til at se Nordkap i strålende sol, men i det mindste, så man kunne se Barentshavet og selve klippen. Der var en laaaang kø for at komme ind på området, hvilket var helt skørt, da det var gratis at komme ind, så længe man ikke ville ind og besøge Nordkap centret. Man kunne ikke få motorcyklen med ind foran globussen, men værdien af det er også begrænset, for man har jo masser af billeder af den fra turen. Det var fantastisk at være nået derop igen og vejret var fint nok til at gå rundt deroppe et par timer og se udsigter i flere retninger

Et meget smukt og seværdigt sted. Ilhami sørgede for at købe Nordkap klistermærker til topboxene og da vi havde set nok deroppe, kørte vi ned fra klippen igen. Næste mål var også heroppe på Magerøya, nemlig kirkeporten.

Vi fandt landsbyen Skarsvåg og ved den lokale skole, som var meget nedslidt at se på, kunne vi parkere motorcyklerne. Så kom valget, om vi skulle tage motorcykeltøjet af eller beholde det på. Der var 6 graders varme. Til gengæld skulle vi gå over en stor bakke for at komme over til kirkeporten. Vi valgte at gå med alt motorcykeltøjet på. Det var et lidt tungt og varmt valg, men jeg ved ikke om det havde været bedre og gå og småfryse. Kirkeporten var en smuk klippe med et hul igennem og med udsigt til nordkaps klippen i baggrunden.

Da vi var nået tilbage til cyklerne, var det godt nok tændt for fyret. Vi dampede lige kort af, inden vi satte os i sadlerne. Vi havde ikke et klart mål for resten af dagen, kun at retningen var mod Karasjok og så køre så langt vi orkede. Hjemturen mod Danmark var begyndt.

Vi fulgte vejen ned langs Porsanger fjorden, og hvor vejen drejede mod højre mod Narvik, fortsatte vi nu ligeud mod Karasjok. Vi gjorde holdt ved et supermarked og fik provianteret lidt til lidt sen frokost. Så i sadlen og ned af dejlige veje, som var i god stand, med retning mod Karasjok. På et tidspunkt kom vi til at ligge bag en lastbil, som skød en rigtig god fart, faktisk så hurtigt, at vi vægrede lidt ved at overhale og alligevel ikke så hurtigt, som vi kunne have kørt, hvis den ikke var der. Endelig drejede den fra og vi kunne fortsætte. Vi fik ligesom bjergene lidt ude på højre side og kørte nu i et mere fladt landskab med mindre bakker. Det blev også varmere, vi var faktisk helt oppe på 14 grader, da vi pludselig og allerede var nået Karasjok. Vi fandt hurtigt Karasjok camping. Det var en dyr plads, 400 kr. for at sætte et telt op en nat, uden strøm. Så er det betalt. Pladsen byder på meget luksus, som vi ikke have brug for. Vi kom til at ligge ved siden af to tyskere, som sad midt i aftensmaden, da vi begyndte at sætte telt op. De kiggede interesseret og man fornåm at vores evner som campister blev ivrigt diskuteret medens den ene store grillpølse efter den anden blev skyldet ned med store pilsnere på dåse. 😊 Vi fik også selv en god øl til arbejdet og snart efter var Ilhami i gang med at lave youghurt suppe (believe it or not). Det smagte bedre end det lyder. Dertil Tyrkiske dolmar, så det var ikke så ringe endda.

Dag 8. Natten var et mareridt. Der skulle være en slædehundekonkurrence og kl. 3 om natten begyndte man at træne slædehunde lige uden for vores telt. Det var helt uhørt at man ikke kunne lade være med at vække hele pladsen med høje råb. Dette er ikke pladsens skyld, men nogle klaphatte som ikke ville tage hensyn. Vi var derfor langt fra udsovet, da vi sprang i sadlen. Vi gad ikke engang spise morgenmad, det ville vi købe på vejen. Bare væk og videre. Det var i øvrigt det eneste sted, hvor man i den grad blev angrebet af myg på hele turen. Jeg vil som sådan gerne anbefale pladsen som ok, men lidt dyr. Selve teltpladsen var dejlig plan og med blødt græs.

Vi kørte nu af vej 92, som var en forholdsvis smal vej med mange sving. Landskabet var lidt ensformigt, men ved en elv fandt vi et godt sted at spise morgenmad. Der var nogle autocampere også på rastepladsen, men

der var et bord/bænke sæt ledigt, lige til os. Frem med benzinfyret og kort efter var der dejlig kaffe. Dertil

dejligt brød og smøreost på tube fra gårsdagens besøg i supermarkedet.

Landskabet i denne del af Norge var, som det ses på billedet, primært lav skov af birk, mindre bakker, sandet jord. Vejen var meget bulet og af og til gik støddæmperne helt i bund fordi der var direkte krøller på asfalten. Vi nåede ned til E45 og kørte mod Kautokeino, stadig i Norge. Jeg tror de fleste talte Sami eller finsk i området. Vi

nåede ned i et lille stykke Finland som stikker ud mod vest og blev fuppet godt og grundigt på en tank, hvor hendes vekselkurs var lige til en udsendelse i Kontant. Jeg vil sige, at med den prisstigning på benzin som den ulykkelige tilstand i Ukraine er årsag til i forvejen, så var det lidt surt næsten at betale dobbelt op for at få sine norske kroner brugt op. Det gik desværre først op for vores trætte hjerner, da vi stod ude ved MC'erne igen. Tank mutter stod inde bag ruden med en smil fra øre til øre. Velkommen til Finland.

Vi krydsede Torne elven ved byen Saukko-ojanpää og fortsatte i Sverige mod Boden, hvor vi næste gang ville slå vores telt op. Landskabet her var lidt kedeligt og ensformigt. Der var ikke de store udsigter, bare veje som skar sig igennem endeløse skove med de legendariske svenske træpæle med elledninger i, langs vejen. Pludselig lød Ilhamis stemme i hjelmen; "Claus hold lige ind til siden, jeg skal have et billede". Der gik lige lidt før jeg opdagede hvad der havde fanget hans øje. Der lå en ruin af et gammelt traktørsted inde til højre og foran et gammelt rustent stativ med en halv globus hvor man lige kunne skimte, at der stod

polarcirklen på. Waow, var vi virkelig allerede på vej hen over den igen mod syd. Man når noget længere pr. dag uden bjerge, det må jeg sige. Vi krydsede en elv på en smuk bro ved 35 Tannavägen, Pajala. Jeg kunne se, at på anden bred nede til højre, var der en fin lille plads med en bænk. Et perfekt sted til en kop eftermiddagskaffe og en mulighed for endelig at få kastet en snøre i vandet. Ilhami havde jo lokket mig til at tage fiskestang med, men vi havde ikke givet os tid til at bruge den endnu. Han fisker noget mere end mig, som må siges at være nybegynder. Det til trods, fangede jeg en gedde faktisk på 3. eller 4. kast. 😊

Ilhami dømte straks begynderheld. Det var det sikkert også, for en spinder var ikke lige sagen i

det vand, med så meget strøm, men ikke desto mindre fangede jeg altså en gedde. 😊 Der kom en sød svensk dame med kage til os. Hun fik en kop kaffe med. Hun var meget snakkesagelig. Til sidst gik hun dog videre og vi fik pakket fiskegrejet sammen og var i sadlen igen. Gedden var for lille til at spise, så den var forinden nænsomt sat ud igen i elven. Igen var tanken ved at være tom. Jeg stiledede efter en tank, men den var nedlagt. Vi nåede dog igen at være heldige og finde en tank, tæt før jeg løb tør. Det var helt nede ved motortrafikvejen mod Luleå. Efter tankning kørte vi mod Luleå og drejede så mod vest mod Boden. I Boden startede vi med at finde et godt pizzeria. Vi fik dejlig pizza begge to, med Ayran til. Så fandt vi campingpladsen. Den var yderst luksuriøs og de ville have intet mindre end 1100 SKR for at slå telt op en nat. Jeg spurgte om der ikke var en discount løsning i stedet, for vi havde ikke brug for al den luksus. Jo, vi kunne slå teltet op i en rabat inde på pladsen for autocampere. Der var kun toilet derovre og ingen bad. Det kunne vi få for små 400 SKR. Det valgte vi. Vi fik slået teltet op med dejlig udsigt til den nærliggende sø. Det var meget varmt så badebukserne blev fundet frem og vi fandt et sted at komme i søen, for vi kunne ikke komme på campingpladsens bad med vores discount løsning. Så det var bad al natura. Det var også godt nok. Vandet var brunt af de mange blade på bunden, men det er jo ikke det samme som beskidt og vi var ikke kaffefarvede, da vi kom op igen. Vi faldt i snak med nogle syriske flygtningen på badebroen lige ved

vores telt. De sad og fiskede, men fangede kun skaller, så vidt vi kunne se. Igen fik vi fiske stængerne frem, men der var ikke rigtigt noget som bed på. Ilhami kunne dog ikke rigtigt slippe det, for jeg havde jo fanget en fisk i dag og det havde han ikke, så her ses han stadig fiskene ret sent på aftenen.

Til sidst kom vi til køjs. Jeg måtte lige op og lade vandet kl. 00:30 og da så det sådan ud.

Noget jeg ikke rigtigt har beskrevet så meget indtil nu, var at mit bagtøj så ud til at tabe olie. Jeg havde kontrolleret et par gange, men der manglede ikke noget. Næste morgen kørte vi til Luleå til Biltema, købte gearolie og en oliesprøjte, for at se, om der kunne pumpes lidt ind i bagtøjet, til erstatning for evt. tabt olie, men stadig kunne vi ikke få plads til noget olie. Det løb over med det samme.

Både dæk og fælg var ellers godt smurt ind. På billedet er det dog godt hjulpet af, at der ikke kunne komme mere ind i bagtøjet, så det ser lidt værre ud, end det var. Det viste sig senere, da vi tilfældigt mødte en Guzzi mekaniker på en McDonalds ved Jönköping, at Guzzi fabrikken havde lavet den fejl, ved montering af baghjulet, på en batch fra 2019 (præcist hvor min blev lavet), hvor de havde anvendt fedt til de gummi dæmpere som virker som chockkobling i fælgen, for at holde dem fast under montering. Fedtet bliver varmt og løber ud og ejeren er straks forfærdet og tror bagtøjet er utæt. Men det er altså ikke tilfældet og efter hjemkomst har jeg kørt mere end 500 km, uden er kommer mere ud.

Dag 9. Vi stak af fra Boden uden morgenmad igen. Vi ville standse et sted på vejen og spise. Det var vanvittigt varmt, tæt på 30 grader. Utroligt at køre så langt mod nord i sådan en varme. Målet var Flogsta Camping lige nord for Sundsvall. Vi holdt en del pauser. Man bliver lidt mere mør i røven, når temperaturen er helt heroppe og har brug for væske, så der blev drukket en del vand og kaffe på turen. Det var op og ned i fart hele tiden. Hver gang en vej krydser motortrafikvejen er det ned på 70 km/t og der er fartkamera de fleste steder, så op igen til 100. Det er trættende. Og så de kabelautoværn, nej, landevejene længere nordpå havde bestemt mere charme. Vi fandt til sidst campingpladsen, efter noget omkørsel grundet en bro vedligeholdelse. Det var en skøn plads og billig. Dejlig hytte til samme pris som discount tilbuddet i Boden. Søde damer som administrerede pladsen, som oven i købet gav gratis adgang til det nærliggende Kramfors friluftsbad. Der var næsten ingen myg, selvom stedet og hyttens placering i skyggen inde i skoven lignede et sted, hvor vi ville blive overfaldet. Vi sad og fik både Fernet og Whisky på verandaen og snakkede

længe om turen og oplevelserne. Så på billeder mv. Det var smadder hyggeligt. Var også på det lokale pizzeria, som var en fin oplevelse også.

Dag 10. Egentlig kunne jeg godt have brugt en dag mere der. Det var virkelig et dejligt sted. Men nu var hjemvejen begyndt at få tag i os, så vi pakkede og kørte

afsted efter lidt god havregrød. Målet var Siljan søerne. Vi ville først overnatte hos Mora MC, men deres hytteudlejning begyndte først i juli og vi var stadig i juni. Så i stedet valgte vi Våmåbadets camping, hvor vi havde aftalt en god hyttepris. Det var en lang tur af små veje, hvor vi krydsede ind igennem terrænet fra det kystnære vi kom fra og ind midt i Sverige. Jeg synes turen føltes lang, selvom det var en af de korteste. Da vi ankom, havde vi travlt med at komme i badetøjet og ud i Orsasjön. Der var meget lavvandet, så man skulle virkelig langt ud, for at blive dyppet ordentligt. Vandet var okkerbrunt, men virkede rent og havde

ingen grim smag, hvis man fik lidt i munden. Det var meget smukt. Der var ikke meget vind. Senere fik Ilhami dronen i vejret, så det er et luftfoto denne gang, af campingpladsen. Vi bor i en af de små røde hytter længst væk. Værtsparet var fra Holland. De var rigtig søde. Campingpladsen var ren og sanitetsbygningen helt ny. Der var en musiker i en

autocamper, som underholdt med country musik det meste af eftermiddagen. Vi fik de sidste af vores øller og nød det gode vejr og den dejlige stemning.

Da vi gik til køjs, aftalte vi, at vi gav den en skalle og kørte de sidste 720 km hjem næste dag.

Dag 11. Da vi vågnede næste morgen, var vejret lidt mere tungt. Det småregnede allerede inden vi nåede Mora. Mora var en fin by, som jeg egentlig

gerne ville have set lidt mere på, før vi kørte hjem. Men på den anden side, så lokkede det også at komme hjem igen, selvom dette kun var 11. rejse dag. Vi kørte forbi Mora MC og så de fine hytter, som de har der. Det kunne være et fremtidigt mål en forlænget weekend, at køre til Mora MC og leje en hytte. Vejene var lange og lidt ensformige. Vi kom igennem nogle formidable regnvejr. Især mellem de to store søer, på vej mod Jönköping. Da vi nåede Jönköping var vejret blevet lidt bedre, men vi var grundkolde begge to. Kørte på McDonalds og fik lidt varm mad og kaffe. Det var dejligt. Det var her vi mødte Guzzi mekanikeren, som havde svar på smørelsen på mit baghjul. Efter McDonalds gik det hele ret stærkt. Vi holdt ca. 120 km/t hele vejen ned til færgen i Helsingborg. På færgen kom vi i snak med en gut på en K1600. Han havde også været på Nordkap og var på 6. rejse dag. Jeg troede egentlig ironbut konkurrencerne var skrinlagt. Det kan ikke have været ferie, men sejt nok. Bare ikke noget for mig. Ilhami og jeg sagde på gensyn på færgen. Vores evje

skulle nu skilles hvor motorvejen starter ved Helsingør. Jeg skulle hjem mod Hillerød. Han var den bedste turkammerat man kunne forestille os. Det hele var gået fantastisk og i en gensidig hjælpsom ånd. Tak for turen.

Det var mærkeligt at være hjemme igen allerede tirsdag eftermiddag. Dorthe vidste jo ikke, at jeg kom allerede. Så hun holdt og fyldte hele indkørslen med sin lille lækre løvebil. Jeg ringede til hende fra hjelmen og bad hende fjerne bilen. "Er du hjemme ????" spurgte hun. Hun ville ikke rigtigt tro på det, før jeg sagde at hun jo bare kunne gå ud af den åbne havestue. Så troede hun på det. Hun lavede en dejlig aftensmad til mig. Det var fint at være hjemme igen.